

Писмо на единъ баща

(Отъ бойното поле)

Мили ми Здравке и Боянчо,

Когато заминахъ за бойното поле, азъ ви утѣшавахъ, че може скоро да се върна при васъ. Но, ето вече три години какъ сме тука и войната още продължава, но не по наша вина. Нашитѣ врагове станаха много, тѣ искатъ да ни погубятъ царството и пакъ да ни заробятъ.

Азъ съмъ здравъ, но умътъ ми е винаги при васъ.

Здравке, ти ми писа, че минавашъ въ IV отдѣление, но не ми писа въ писмото си. коя ви е учителката и какъ се казва.

Боянчо, сжщо така е прѣминалъ въ III отдѣление. Много ми е драго, когато получа писмо отъ мама ви и отъ васъ, защото искамъ да ми пишете по-често.

Азъ съмъ тука близо до самитѣ позиции и нѣколко пжти вече съмъ влизалъ въ сраженията съ неприятелитѣ. Срѣщу насъ бѣха по-напрѣдъ сѣрбитѣ, но сега тѣ сж останали малко. Тѣхното мѣсто заематъ французи и англичани. Често хващаме отъ тѣхъ плѣнници и като ги разпитваме, узнаваме всичко.

Войната не е толкова страшна. колкото мислите вие тамъ. Ние свикнахме на топовнитѣ гърмежи, на бомбитѣ отъ аероплани и на куршумитѣ.

Съ радостъ изпълняваме своя святъ дългъ къмъ Отецеството. За сега нѣма друго какво да ви пиша. Свършвамъ писмото си съ поздравъ и бащинска цѣлувка до всички ви. Азъ ще бжди много радостенъ, ако зная, че вие се учите добръ въ училището; че слушате своитѣ учители и майка си. Тѣ винаги се грижатъ за вашето добро.

За мене не мислете. Скоро ще дочакаме мирътъ и азъ ще се завърна пакъ при васъ, здравъ, веселъ и щастливъ.

Бждѣте здрави!

Цалува ви вашия обичанъ *Татко*.

НАРОДНА МЖДРОСТЪ

(Гатанки)

- 1) Сивъ гжльбъ, подъ земя лети, що е?
 - 2) Отгорѣ небе, одолѣ пакъ небе, а въ срѣдата зелена ливада, що е?
 - 3) Сива кобила — бѣла опашка, що е?
 - 4) Черно вжже по пѣтъ се влачи, що е?
 - 5) Два орли се биятъ, бѣла пѣна пушатъ, що е?
- Само имената на отгатналитѣ напълно тия гатанки ще се дадатъ въ 4 книжка.

